

Konverteringen er bleven den, at nu gaa bage Kreditforeningerne til Udstedelse af en ny 4 pCts Serie, thi ellers kunne Laantagerne jo ikke faa deres Penge. Det er ikke Regeringens Skyld, at det er gaaet saaledes, langt fra, men det skyldes en Fjeltagelse i sin Tid af de respektive Bestyrelser, der have set urigtig paa Sagen. Jeg siger ikke dette for at gøre dem Vebredselser; de have gjort det i god Mening og set paa Sagen, som de mente, at der burde ses paa den. Skulde noget kunne begrunde den Fordring, der er fremsat i § 3, saa er det ikke det, at Husmændene have faaet en Fordel, men at de ikke have haft den Fordel af Konverteringen, som de skulde have; men det er ganske vist en Grund, i Henhold til hvilken man ikke kan stille en Fordring. Fordi man har forspuleret sig og ikke faaet den Fordel af sine Foretagender, man har tænkt sig, kan man ikke gaa til Lovgivningsmagten og sige: Nu skal Staten have Tabet paa den Handel, vi frivillig have gjort. — Hvad Spørgsmaalet om Panteattesterne angaar, vilde jeg sætte megen Pris paa, at man kunde faa dem billigere end hidtil, thi det er saaledes, at naar en Mand har en Ejendom, der bestaar af flere Matrikelnumre, kan der forlanges en Panteattest for hvert af Matrikelnumrene. Det har jeg selv set Eksempel paa. Jeg har for øvrigt i mit Forhold til denne Sag aldrig taget det saa strengt med Panteattesterne, thi jeg har betragtet Bestemmelsen derom som noget, der ikke var paabudt af fiskale Hensyn, for at skaffe Staten en Indtægt, men for at skaffe Bestyrelserne den fornødne Sikkerhed og Vejledning med Hensyn til, hvor de kunne give Laan og hvor ikke, og jeg har ment, at det ikke havde aktuel Betydning, fordi Laanene ikke ydes, før Obligationerne ere tinglyste uden Retssammærkning. Derimod har jeg usfravigelig holdt paa, at Arealattesterne maatte foreligge og paa ingen Maade kunde undværes, men med Hensyn til Panteattesterne har jeg som sagt ikke anset det for absolut nødvendigt. Der har desuden i alt Fald hist og her udviklet sig et Forhold, som har gjort, at man kunde hjælpe sig paa anden Maade, idet en eller anden velvillig Herredsfogedfuldmægtig har meddelt de Oplysninger om vedkommende Ejendom, som Attesteren skulde give, og det have Folk nøjedes med. Jeg vilde anse det for ønskeligt og at være i de paagældende Foreningers Interesse, om man kunde opnaa at faa Panteattesterne billigere. Hvad § 2 angaar, skal jeg ikke udtale mig; dertil er jeg for meget interesseret i Sagen.

M. Nielsen: Det var navnlig over for den Bemærkning af den sidste ærede Taler om, at der ikke var en eneste af de gamle Interessenter, dem, der ere indtraadte for Konverteringen, der har haft Fordel af denne, at jeg vilde sige et Par Ord. Denne Bemærkning er ganske paa sin Plads, det er ganske rigtigt. Jeg vil derfor ogsaa over for denne Bemærkning gøre gældende, at det er netop derfor, Forslaget er fremkommet. Nu kunde jeg imidlertid have frafaldet Ordet, idet det ærede Medlem til Slut udtalte, at han godt kunde forstaa det, hvis vi begrundede vort Forslag derpaa, at dem, der hidtil ikke have haft Fordel af Konverteringen, burde vi give en Understøttelse til at lette dem Konverteringen. Men jeg tror, at det hviler noget paa en Misforstaaelse over for vor ærede Ordfører (Bust). Naar han udtalte, at det var en stor Fordel, der opnaedes, saa tror jeg ikke, det var hans Mening dermed at sige, at der ingen Grund var til at støtte dem. Hans Mening dermed var ganske simpelt den, at Fordelen ved, at Bestyrelsen greb til i det Øjeblik, Konverteringen skete, var, at Øjeblikket var det gunstigste. Det var kun det, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne pointerede, og derfor synes jeg ikke, der var nogen Anledning til de Angreb, som ere rettede paa den ærede Ordfører fra den højtærede Minister og det ærede Medlem for Døns Amt (Den Valgfres N. Andersen). (Modsigelse af N. Andersen). So, for saa vidt har det ærede Medlem rettet Angreb paa denne Udtalelse, som han, saa vidt jeg forstod det ærede Medlems Stilling ret, netop begærede Ordet for at gendrive, at der skulde være opnaaet nogen stor Fordel ved Konverteringen. Saaledes opfattede jeg det ærede Medlems Udtalelse. Det er min Opgave som Medforslagsstiller af dette Forslag at lette dem Konverteringen, ganske vist kommer Lettelsen bag efter Konverteringen. Den højtærede Indenrigsminister har oplyst, at Bestyrelsen ikke vilde vente, og den ærede Ordfører sagde jo, at den heller ikke burde have ventet, og den ærede Ordfører har formentlig Ret i dette. Naar vi nu komme med et Forslag, saa er det min Opgave at lette dem Byrden af den stedfundne Konvertering. Byrden er nemlig den, at indtil 1898 skulle Laantagerne vedblive at svare den højere Rente. Den Byrde ville vi lette dem for, idet den Sum, vi begære af Statskassen, svarer til det Beløb, der er indgaaet i den i Form af Tinglysnings- og Stempelgebyr, Betaling for Panteattester o. s. v. Jeg tror nok,